

Øverst i bunken

Vi har spurt **Guro Øiestad**, spesialist i klinisk psykologi ved psykologfellesskapet Angst og Jubel, aktuell med boken *Selvfølelsen*, om litteratur og lesevaner.

PUBLISERT 5. oktober 2009

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

Litteratur om utviklingspsykologi, siden jeg holder på å skrive en bok om utviklingen av selvfølelsen hos barn. Helt øverst nå ligger *Tilknytning og barns utvikling* av Lars Smith, og nest øverst klassikeren *En sikker base* av John Bowlby.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

Bøker! Helt klart. Men jeg leser også en del artikkelsamlinger.

Hvilke tidsskrift holder du?

Tidsskrift for Norsk Psykologforening selvfølgelig, *Psykisk helse og Mat & helse*. Og *Morgenbladet*. Jeg har lenge tenkt å abonnere på *Psycho-therapy networker*, som har mer skråblikk-artikler og refleksjoner omkring faget enn rene fagartikler.

Er det noe du kaster deg over så snart det kommer inn døra?

Jeg kaster meg over *Aftenposten*, som et fast ritual til morgenkaffen. Jeg har også et litt begjærlig forhold til *Tidsskriftet*. Jeg åpner det raskt når det kommer, og merker meg hva jeg vil komme tilbake til og lese grundigere siden. Gjennom årene er tidsskriftet blitt *mye* morsommere å lese!

Er det ei fagbok du savner på norsk?

Det måtte være en god integrert og oppdatert fagbok om betydningen av relasjon i terapi, altså mellom terapeut og klient.

Hva leser du av skjønnlitteratur?

Nå i sommer har jeg fordypet meg i Bombays slum og svartebørsliv, gjennom *Shantaram*, en murstein av en bok av Gregory David Roberts. En fantastisk roman som har alt en virkelig god roman skal ha: Psykologisk visdom og tankevekkende formuleringer kombinert med innsikt i kultur og historie.. Det siste året har jeg begynt å ta opp igjen gamle klassikere. Jeg har lest *Sult*, som jeg ikke har lest siden jeg var 19, og *Den fjerde nattevakt*, som var ny for meg. *Medmenneske* av Duun står også på planen. Jeg prøver å tette noen av hullene i min dannelse. For øvrig leser jeg også krim innimellom, lett svensk krim er god avkobling.

Hva med poesi?

Fra tid til annen. Jeg liker veldig godt Stein Mehren, og jeg liker å kikke i poesihyllene på Nordli. Det hender også at jeg kjøper en samling, men det er egentlig langt mellom de diktene som treffer.

Hva slags lesevaner har du?

Jeg leser nesten aldri på senga, men gjerne i sofaen. Når jeg er på hytteferie, leser jeg mye. Faglitteratur leser jeg gjennom året, mens skjønnlitteratur blir det mest tid til i ferier. Bøkene mine er fulle av eselører og understrekninger. Jeg liker at det synes at jeg har vært der. Markeringene gjør det også lettere å finne tilbake til visdomsord.

Boka du aldri vil glemme?

Det er flere. *Kjærlighet i koleraens tid*. *Juleoratoriet*, som jeg leste i ett strekk med en seks uker gammel baby på magen. Den aller første voksne leseropplevelsen hadde jeg som femtenåring. *Øst for Eden* av John Steinbeck satt som ei kule i magen, og åpnet litteraturens verden for meg. Fra senere tid vil jeg nevne *Den lukkede bok* av Jette Kaarsbøl, og *Ut å stjæle hester* av Per Petterson. En sommer for et par år siden hadde jeg stor glede av bøkene til Agnar Mykle, samt Hegers biografi om Mykle. Vil også nevne en fagbok, etter min mening på grensen til det skjønnlitterære; *The courage to love* av Stephen Gilligan. Den er litt sånn poetisk i formen. Jeg leste den på en Hellas-ferie, og den var alltid med meg på stranda.

Du kan velge ei bok til ferien. Hvilken blir det?

Det må bli *Shantaram* igjen. Jeg kom meg gjennom 2/3 på hytte på Sørlandet, og fullfører den siste tredjedelen på hytte i skogen.

Astri Vannebo

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 10, 2009, side 977